

Ey Uzaktaki

– Yazan Adam · 03 Şubat 2015

Orjinal boyutu için tıklayın 900x602px.

Duy sesimi

Duymak istemediğin ümitlerimi

Çok gördüğün düşlerimi, sessiz sevincimi

Kimseye zarar vermeyen hasretimi, fırsat güftelerimi

Git, nereye gidersen git, lakin kulun her vakit imdadıdır ümit

Hangi

Kızgınlık ve asabiyetten

Anlaşılması mümkün olmayan kinden

Garez içinde ki düşüncelerden, zanna değer vermekten

Sevgi ve muhabbeti kurutan bir illetten, vehim ve dalaletinden

Her nerede

Yaşayıp, barınıyorsan

Etrafında bulunanlarla hiç geçinemiyorsan

Gittiğin ortamlarda istenmiyorsan ve hatta kovuluyorsan

Şöyle bir düşün, nefesine esir olmak mıdır senin işin, o cehaletin

Bilmem ki

Niçin şer içinde barınırsın

Gayri meşru işlerle uğraşıp çaka satarsın

İnsan itibar ve şeref için yaşar, kul olmak ne ulvi iftihar

Nasip olmayan nadan ve hidayetden uzak duran ne sefil avam

Meğerse

Ne büyük bir marifetmiş

Haramzade olmak için hevesten geçmezmiş

Her türlü melaneti işlemekten imtina etmez, çekinmezmiş

Duyulmayan, görülmeyen, itibar edilmeyen çirkinliğe gülermiş

Heves ve heva adına

Geriye bıraktığın bir arzun kaldı mı?

Bar ve pavyonlarda attığın naralar kimi utandırdı

Keyfin için kullandığın ve kölen yaptığın kadınlar niye kaçtı
Seni tanıyan kul ve insaniyeti olan her can nasıl arlandı, utandı

Şimdi arlanmadan
Her yanlış ve kabahatlerini saklıyor
Kader böyleymiş, talihsizmişim neyleyim diyor muşun
Ne kuldan ve ne de yaratandan utanmayı da beceremiyorsun
Hesapsız akli, irade adına verilen hakkı zalimce kullanıyorsun...

Mustafa Cilasun